

[Poul Møller.]

over en vis aldersgrænse. For mindre indkomster ville en sådan værdisikret opsparing normalt medføre, at den kunne oppebæres ved siden af en vis folkepension graueret efter det trin, indkomsten var på, og for indtægter over 10 000—11 000 kr. for ægtepar, 7 000—8 000 kr. for enlige, ville denne værdifaste opsparingsordning være samfundets eneste form for pension til dem, der havde søgt at klare sig selv. Det ville derigennem have været en hjælp til selvhjælp og et væsentligt opsparingsincitament. Dette havde været en ganske enkel ordning, men da det ved anden behandling stod klart, at der skulle indføres en folkepension med i hvert fald et vist beløb udbetalt til alle uden hensyn til indkomst, formue og opsparing, er opgaven blevet særdeles kompliceret.

Når vi ser på det foreliggende lovforslag, er dets væsentligste betydning som opsparingsfremmende foranstaltning formentlig de foreslåede skattefri indskud i banker og sparekasser, hvorved disse institutter bliver ligestillet med forsikringselskaberne. Selve værdisikringen er imidlertid blevet af mindre værdi end oprindeligt påtænkt, simpelthen fordi man udfra finansministerens tankegang har ment, at når man værdisikrede alle borgere, var der ingen grund til at give en særlig konjunkturgaranti til dem, der havde tegnet disse værdisikrede kontrakter eller forsikringer.

Det er derfor tvivlsomt, hvilken virkning dette lovforslag ville få, hvis det skulle gennemføres i den skikkelse, hvori det er fremsat; men da det konservative folkeparti betragter det som absolut nødvendigt, at vi, samtidig med at vi gennemfører en folkepensionsordning, gennemfører væsentlige incitament til den private opsparing i vort land, vil vi under det kommende udvalgsarbejde søge lovforslaget ændret i væsentlige træk. Hvis vi ønsker opsparingen fremmet — og det forstår jeg at den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Bundvad, er enig med mig i — må der, hvis dette lovforslag skal have interesse, gøres noget, for at de, der vil benytte denne opsparingsform, ikke skal føle sig taget ved næsen.

Jeg erkender, at i visse tilfælde som ved eksorbitante prisstigninger, særlig i slut-

ningen af opsparingsperioden, kan værdisikringen af visse opsparingsformer give ikke uvæsentlige fordele. Vi har fået et notat herom, udarbejdet af finansministeriets embedsmænd; jeg skal ikke komme ind på at dechiffrere det her i tinget i dag, det ville føre altfor vidt indenfor en første behandlings korte taletid; men man kan stort set sige, at ved en nogenlunde overskuelig, nogenlunde jævn prisstigning vil der ikke være væsentlige fordele for dem, der har tegnet disse kontrakter eller forsikringsformer; i de tilfælde, der efter menneskelig bedømmelse må anses for det mest sandsynlige, vil fradraget i folkepensionen stort set svare til det værdisikringstillæg eller indekstillaæg, som man har kaldt det, der ydes på opsparingskontrakten, og for mindre indkomster vil dette fradrag i folkepensionen i forbindelse med folkepensionsforslagets egne nedslagsbestemmelser komme til i visse tilfælde at virke særlig grelt, således at nogle borgere i hvert fald kan få det indtryk, at de ikke får nogen værdi ud af den opsparingsordning, de har tegnet, eller i hvert fald dårligt nok netto får det hjem, som værdien af deres egne indbetalinger udgør.

Som forslaget foreligger, er vi altså ikke tilfredse. Vi vil derfor ligesom partiet venstre virke for, at denne 35 pct.s reduktion i folkepensionen opgives, i hvert fald således at mindstebeløbet i folkepensionsordningen — det beløb, som et flertal har ønsket at alle skal være berettigede til — kan oppebæres ved siden af denne værdisikrede opsparingsordning. Den højtærede finansminister opstillede i sin fremsættelse tale nogle andre muligheder, bl. a. den, at man opgav folkepensionens mindstebeløb på 1 020 kr. for ægtepar og 684 kr. for enlige. Skulle noget sådant komme ud af forhandlingerne, ville vi hilse det med glæde; i så fald kunne nemlig denne opsparingsordning være et nyttigt og brugbart supplement til en almindelig folkepensionsordning, et supplement, som alle kunne benytte sig af uden hensyn til, om de er berettigede eller ikke berettigede til folkepensionen. Det er jo ingen hemmelighed fra forårets forhandlinger, at det konservative folkeparti kun ugerne gik med til et mindstebeløb i folkepensionsordningen til alle, bl. a. fordi et sådant mindstebeløb jo ikke kan begrundes